

POGLED NA SVET

Nebo nad Suezom se sicer še ne v... vendar se dvigajo oblaki, iz katerih bi zarahnel bog vojne...

Danes to seve ni mogoče več. Angleških bajonetov pri Suezu ni več...

Predsednik angleške vlade Antony Eden.

Če pravi, da je Eden z dosedanjim ravnanjem osmešil Anglijo in da je izgubil spoštovanje celo pri lastnih pristaših...

Cepprav Anglija še vedno vztraja pri internacionalizaciji prekopa, bo verjetno stihala diplomacija za zaprtimi vrati...

Zapletajo pa se vse bolj zadeve z arabskimi državami okoli Izraela. Prišlo je do hudih prask, pravih bojev na nož...

Razveseljivo pri vsem tem pa je, da sta dve glavni, odločilni velesili, ZDA in SZ, obe za kompromis...

Ali je kmečkemu človeku življenjsko zavarovanje potrebno?

Naš kmečki človek je dober in skrben gospodar. Ne misli samo na danes, misli tudi na jutri, na prihodnost!

Napreden kmetovalec je premijo za imovinska zavarovanja že uvrstil med svoje redne izdatke. Odločil se je za razmeroma nizek, toda predviden izdatek...

so naše premoženje in še kako dragoceno premoženje! Smrt in nezgoda neusmiljeno uničujeta in zmanjšujeta to premoženje.

Tudi na to že misli naš napredni kmečki človek! Ni samo dober gospodar, ampak tudi dober mož in skrben oče!

Pravijo, da je osebo zavarovanje tudi merilo za stopnjo kulture in socialnega čuta posameznega naroda. Torej? S primernim in zadostnim življenjskim zavarovanjem si sedaj tudi naš kmečki človek zagotavlja sredstva za izplačilo dote, za šolanje otrok...

V Sloveniji je v veljavi že nad 200 tisoč življenjskih zavarovanj. Dobrih 90 odstotkov vseh življenjskih polic je v rokah socialno zavarovanih oseb, ostale pa imajo svobodni poklici, predvsem kmetje in obrtniki.

zavarovance odpade že okoli 10 tisoč življenjskih zavarovanj! To sicer ni veliko, v primerjavi s številom pred vojnimi zavarovanih kmetov pa pomeni velik napredek!

Toda to je šele začetek. Prav v zadnjem letu je zanimanje kmečkega prebivalstva za življenjsko zavarovanje občutno naraslo. V rokah kmetov je vedno več vrednostnih papirjev, ki jih predstavljajo življenjske police.

Res je, da je kmečkega človeka težko hitro pridobiti za kaj novega. Toda, ko se prepriča, da je stvar dobra, koristna, potrebna in varna, se odloči in potem drži, še sam propagira!

Naš kmečki zavarovalec je dober in reden plačnik. Premije plačuje skoraj vedno za več mesece naprej, večkrat tudi za celo leto, kadar pač vnovči svoje prideleke.

Tudi premijo za življenjsko zavarovanje že uvršča med svoje redne in predvidene izdatke. Ta izdatek ga ne boli, kajti dobro ve, da je premija za življenjsko zavarovanje varna vloga, da bo zavarovalna vsota življenjskega zavarovanja prav gotovo izplačana...

Tako naš kmet z zadostnim, smotrno izbranim in dobro premišljenim zavarovanjem varno skrbi za svojo družino in zase.

Sedanji rod spoznava in usvaja življenjsko zavarovanje, naslednji rod pa bo njegove sadove že užival in zavarovanje cenil. Tako si življenjsko zavarovanje že ustvarja tradicijo tudi med slovenskim kmečkim prebivalstvom.

Kdor zavaruje svoje premoženje in svoje življenje, živi bolj mirno kot tisti, ki ni zavarovan. In če mu je dano, da dočaka starost, bo tudi sam v zadovoljstvu in spokoju užival sadove svojega načrtnega varčevanja v »zgorjenem kotlu« in v zavesti, da je pravočasno storil svojo dolžnost do družine, do sebe in posredno tudi do skupnosti!

Tone Jeglič

Uspešno delo krajevnih odborov v konjiški občini

Pred kratkim je bil v Slovenskih Konicah širši sestanek predsednikov krajevnih odborov, ki jih je na področju konjiške občine 13. Iz poročila se da sklepati, da so že skoraj povsod našli svoje mesto v našem sistemu družbenega upravljanja.

Zelo dobro je svoje delo uredil krajevni odbor v Zičah. Posamezni člani odgovarjajo za določene naloge. Na rednih mesečnih sestankih razpravljajo o tekočih nalogah, ki jih posredujejo ljudskemu odboru preko svojega odbornika.

Slabše pa je s takim načinom dela v Gabrovljah, kjer večji del manjka le dobrega organizatorja, ki bi za to

dal potrebno iniciativo. Tudi v Gračicu ni dosti bolje, čeravno je tudi pri njih potrebno in bi se dalo rešiti z dobro voljo ljudi marsikatero vprašanje. Popolnoma drugače pa je v sosednji Radani vasi, kjer so v zadnjih letih napravili že marsikaj v korist napredka tega kraja.

Na tem sestanku so bila zelo koristno izmenjana mnenja o dosedanjem delu, ki kljub začetnim težavam kaže določene pozitivne rezultate.

L. V.

Ustanovljen je klub oblačilnih strok v Celju

Pred kratkim je bil na pobudo strokovne komisije oblačilne stroke pri Okrajni obrtni zbornici v Celju ustanovljen občni zbor kluba oblačilne stroke, ki se ga je med gosti udeležil tudi podpredsednik Obrtne zbornice F. Frajle.

V uvodnem delu skupščine je predsednik iniciativnega odbora krojaški

mojster Maks Anderlič nanizal razloge, ki so privedli do ustanovitve kluba. V prvi vrsti gre tu za strokovno ter kulturno-prosvetno in politično izobraževanje delavcev v oblačilnih strokah. V tem smislu so udeleženci ustanovne skupščine sprejeli tudi delovni program, ki se kaže v prvi vrsti v organizaciji prirojvalnega tečaja, saj je ravno od dobrega prirojvalnega odvisen tudi lep izdelan in kvaliteten izdelek.

Za prvega predsednika Kluba oblačilne stroke v Celju je bil izvoljen Maks Anderlič.

Uspela konferenca Zveze komunistov v Tovarni emajlirane posode

(Nadaljevanje s 1. strani) blemom in da se teh problemov lotevajo z največjo voljo, da jih tudi rešijo. Dejstvo, da pri delu naletimo na probleme, nas ne sme plašiti. Važno je le, kako jih bomo reševali in kako jih bomo skušali odstraniti, da jih pozneje ne bomo ugotavljali.

In še nekaj beležk: V Alžiru se baje položaj za Francoze toliko izboljšuje, da bodo po 20. oktobru vsak dan poslali domov 2200 rezervistov. Lacoste vztraja pri vojaški pacifikaciji dežele, prej socialistična vlada ne bo šla na nov alžirski statut in na pogajanja. Angleži resno pripravljajo svojo atomsko orožje. Zdaš so v Maralingi v Avstraliji »privedili« trejlo eksplozivno atomsko bombo, to pot v veliki višini iz reaktivnega letala. Oni nečejo biti atomski sateliti ZDA. Istočasno izgovarjajo Rusi plavajočo atomsko centralo. Na Cipru se Angleži ne umaknejo, ampak menijo »prečesati« ciprsko deželo z najgostejšim glavnikom. Cipra so se Angleži polastili po rusoturški vojni pred 80 leti in ga prevzeli kot jamstvo, da se bodo Turki držali mirovne pogodbe. Slo pa je za utrditveni imperialni pot, ki je danes v Suezu pretirana. Danes se poslužuje turške manjšine, da izpravajo Grke. V Honkongu pa kažejo Angleži drugo stran medalje. Da bi kazali lojalni odnos do LR Kitajske, so kuomintangskim beguncem sneli Čangkajskove zastave z nekaterih hiš. Klativitezi s Formoze so v protest privedli pogrom proti Evropejcem.

T. O.

Vzpodbudna odborniška seja ...

Po liniji najmanjšega odpora, ali zakaj bi se sami »martrali«, če je pa takole prijetneje?